

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Pignataro-Nolin, G. von Rintelen i P. Ondrůšek, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek oparty na art. 263 TFUE zmierzający do stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1295 z dnia 27 lipca 2015 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej sulfoksaflor zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 (Dz.U. 2015, L 199, s. 8).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Umorzone zostaje postępowanie w przedmiocie wniosków European Crop Protection Association (ECPA), Dow AgroSciences Ltd i Dow AgroSciences Iberica SA o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.
- 3) Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) i Unione nazionale associazioni apicoltori italiani (Unaapi) pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 4) PAN Europe, Bee Life, l'Unaapi, Komisja, l'ECPA, Dow AgroSciences i Dow AgroSciences Iberica pokrywają własne koszty związane z wnioskami o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

(¹) Dz.U. C 59 z 15.2.2016.

Skarga wniesiona w dniu 1 września 2016 r. – IPA/Komisja

(Sprawa T-635/16)

(2016/C 428/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: SC IPA SA (Bukareszt, Rumunia) (przedstawiciel: adwokat L. Vasilescu)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności wydanych przez pozwaną not obciążeniowych z dnia 28 czerwca 2016 r. nr 3241608864 na kwotę 63 653,58 EUR oraz nr 3241608865 na kwotę 9 690,30 EUR.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi, że spór powstał w istocie w związku z obliczeniem pośrednich kosztów związanych z umową, której skarżąca jest beneficjentem. Otóż kilka lat po zawarciu umowy Komisja narzuciła wadliwy wzór na obliczenie kosztów pośrednich, czyli wzór niezgodny z warunkami umowy oraz sprzeczny z powszechnie przyjętymi zasadami i praktykami w zakresie rachunkowości.

Skarżąca twierdzi, że Komisja oparła swoje roszczenia na kontroli i że zgodziła się ze wszystkimi ustaleniami kontroli bez zwrócenia uwagi, że zastosowany podczas kontroli sposób obliczenia kosztów pośrednich narusza: (i) zasady i praktyki beneficjenta w zakresie rachunkowości i zarządzania, które także są przewidziane w umowie jako obowiązujące oraz (ii) powszechnie przyjęte zasady i praktyki w zakresie rachunkowości.

Skarżąca podnosi również, że sposoby obliczania kosztów pośrednich w umowie, które zostały zastosowane przez kontrolującego oraz uznane przez Komisję, różniły się w sposób nieuzasadniony od systemu rachunkowości beneficjenta, podczas gdy na mocy umowy wszystkie koszty miały zostać określone zgodnie ze zwykłymi zasadami i praktykami beneficjenta w zakresie rachunkowości i zarządzania. System rachunkowości beneficjenta był jedynym przyjętym systemem rachunkowości do celów umowy i nie było powodu zamiany czy odrzucenia procedury rachunkowości beneficjenta stosowanej w celu obliczenia kosztów pośrednich umowy.

Wreszcie zostało podniesione, że poprzez procedurę kontroli kontrolujący zaniżył kwotę kosztów pośrednich związanych z umową, a Komisja, po uznaniu w całości wniosków kontrolującego, wystawiła noty obciążeniowe z dnia 18 czerwca 2016 r., nr 3241608864 na kwotę 63 653,58 EUR oraz nr 3241608865 na kwotę 9 690,30 EUR w celu odzyskania różnicy kosztów wynikającej z kontroli.

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2016 r. – Malta/Komisja

(Sprawa T-653/16)

(2016/C 428/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Republika Malty (przedstawiciel: A. Buhagiar, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 13 lipca 2016 r., wydanej na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾, dotyczącej wniosku o dostęp do dokumentów, zarejestrowanej pod numerem GESTDEM 2015/5711;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nieprzestrzegania terminów proceduralnych przewidzianych w rozporządzeniu nr 1049/2001;
2. Zarzut drugi dotyczący błędnego potraktowania wniosku o dostęp do dokumentów jako nowego wniosku;
3. Zarzut trzeci dotyczący niezgodnego z prawem rozszerzenia zakresu wniosku o dostęp do dokumentów na etapie potwierdzającym;
4. Zarzut czwarty dotyczący włączenia przez stronę pozwaną do spornej decyzji dokumentów przeznaczonych do ujawnienia osobie trzeciej, których ujawnienie stanowiłoby naruszenie art. 113 rozporządzenia nr 1224/2009⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. 2009, L 343, s. 1).
